

Charyzmat misyjny kobiety

Katecheza 4

Maryja, która ma tyle tytułów w Kościele, jak gwiazda Nowej ewangelizacji, Królowa Misji Świętych, jest również tą, która towarzyszy nam w misyjnej drodze.

Zatrzymajmy się dzisiaj nad **charyzmatem misyjnym kobiety**.

Kobieta nie może odnaleźć siebie inaczej, jak tylko obdarowując miłością innych.
(Jan Paweł II, *Mulieris Dignitatem* 30)

Powołaniem kobiety jest obdarzanie miłością innych, dostrzeganie ich potrzeb, opieka nad drugim człowiekiem.

Bóg w sposób szczególny zawiera kobiecie człowieka

Wrażliwość kobiety ukierunkowana na osobę (nie na przedmiot) pomaga jej przyjąć drugiego człowieka i troszczyć się, a czasami „walczyć” o jego dobro. Oczywiście najpierw z racji na jej szczególne powołanie będzie to dar i zadanie macierzyństwa wobec nowego życia i troska o całą rodzinę, by mogła normalnie się rozwijać, troska o wspólnotę Kościoła. Ale wchodząc głębiej w historię dziejów zbawienia widzimy Niewiastę Biblijną, Maryję, która przeżywa bóle i męki rodzenia z tego też powodu, że staje przed Nią wielki Smok, by pożreć Jej Dziecię (Ap 12, 1-18). W dzieje kobiety zostaje więc wpisana walka ze Złym i ze złem. Jest to walka o człowieka, o jego prawdziwe dobro, o jego zbawienie (*Mulieris Dignitatem* 30). I tu dotykamy uniwersalnego, misyjnego powołania kobiety.

„Bóg pragnie, by wszyscy byli zbawieni i doszli do poznania prawdy” (por. 1 Tm 2,4)

Misyjność Kościoła to przede wszystkim szukanie człowieka i głoszenie mu zbawienia, które jest w Jezusie Chrystusie. Kobieta czyni to na różne sposoby, często w sposób dyskretny, ofiarny, z oddaniem, nie licząc na zapłatę i zaszczyty. Papież, dziś już święty Jan Paweł II, dostrzegł ten geniusz kobiecy, co wyraził w słowach:

Kościół składa dzięki za wszystkie przejawy kobiecego „geniuszu” w ciągu dziejów, pośród wszystkich ludów i narodów; składa dzięki za wszystkie charyzmaty, jakie Duch Święty udziela niewiastom w historii Ludu Bożego, za

wszystkie zwycięstwa, jakie zawdzięcza ich wierze, nadziei i miłości: składa dzięki za wszystkie owoce kobiecej świętości. (*Mulieris Dignitatem* 31)

Kobieta jest mocna świadomością zawierzenia (*Mulieris Dignitatem* 30)

W głoszeniu Ewangelii całemu światu z odwagą i oddaniem uczestniczą kobiety. Co je prowadzi? Zawierzenie i ufność Temu, który posyła, otwartość na Ducha Świętego, który udziela się obficie tym, którzy o Niego proszą, kobieca intuicja i kreatywność, które znajdują człowieka w potrzebie.

Pragnę zakończyć życzeniem, by każda kobieta odnalazła się w Bożym planie miłości i za wzorem Niewiasty biblijnej włączyła się w walkę o zbawienie człowieka!

Zakończmy wierszem z Tryptyku Rzymskiego, Karola Wojtyły: **Miłość mi wszystko wyjaśniła:**

Miłość mi wszystko wyjaśniła,
Miłość wszystko rozwiązała –
dlatego uwielbiam tę Miłość,
gdziekolwiek by przebywała.

A że się stałem równiną dla cichego otwartą przepływu,
w którym nie ma nic z fali huczącej, nie opartej o tęczowe pnie,
ale wiele jest z fali kojącej, która światło w głębinach odkrywa
i tą światłością po liściach nie osrebrzonych tchnie.

Więc w tej ciszy ukryty ja – liść,
oswobodzony od wiatru,
już się nie troskam o żaden z upadających dni,
gdy wiem, że wszystkie upadną.